

Σχετικά με την Άσκηση IV.1

Εστω \mathcal{A} η άλγεβρα Banach $C(\mathbb{T})$ των συνεχών συναρτήσεων $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ εφοδιασμένη με τις πράξεις κατά σημείο και τη νόρμα *supremum*.

Εστω $\mathcal{A}_0 \subseteq \mathcal{A}$ το σύνολο των τριγωνομετρικών πολυωνύμων p όπου $p(z) = \sum_{k=-n}^n a_k z^k$, $z \in \mathbb{T}$ με μιγαδικούς συντελεστές $\{a_k\}$.

(α) Δείξτε ότι η \mathcal{A}_0 είναι υπάλγεβρα της \mathcal{A} που ικανοποιεί τις υποθέσεις του Θεωρήματος Stone – Weierstrass και συνεπώς είναι πυκνή στην \mathcal{A} .

Παρατήρηση: Πρέπει να ελεγχθεί και η υπόθεση “η \mathcal{A}_0 είναι αυτοσυζυγής υπάλγεβρα της \mathcal{A} ”. Πράγματι, για κάθε $p \in \mathcal{A}_0$ έχουμε $\overline{p(z)} = \sum_{k=-n}^n \overline{a_k z^k} = \sum_{m=-n}^n \overline{a_{-m}} z^m$.

(β) Για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ ορίζω $\phi_k : \mathcal{A}_0 \rightarrow \mathbb{C} : p \rightarrow a_k$ όπου $p(z) = \sum_{k=-n}^n a_k z^k$.

Δείξτε ότι η ϕ_k είναι καλά ορισμένη συνεχής γραμμική μορφή στην \mathcal{A}_0 και συνεπώς επεκτείνεται σε συνεχή γραμμική μορφή $\phi_k : \mathcal{A} \rightarrow \mathbb{C}$. Μπορείτε να εκφράσετε την $\phi_k(f)$ με κάποιον τύπο; Είναι η ϕ_k χαρακτήρας;

Παρατήρηση: $\phi_k(p) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} p(e^{it}) e^{-ikt} dt = \langle p, e_k \rangle = \hat{p}(k)$ όταν $p \in \mathcal{A}_0$ άρα η ϕ_k είναι καλά ορισμένη, γραμμική και συνεχής, οπότε επεκτείνεται στην \mathcal{A} με $\phi_k(f) = \hat{f}(k)$ για κάθε $f \in \mathcal{A}$.

(γ) Ονομάζω $\mathcal{B} := \bigcap_{k \in \mathbb{N}} \ker \phi_{-k}$. Είναι κλειστός υπόχωρος της \mathcal{A} και $\mathbf{1} \in \mathcal{B}$. Δείξτε ότι είναι υπάλγεβρα της \mathcal{A} .

Υπόδειξη: Εστω $\mathcal{B}_0 := \mathcal{B} \cap \mathcal{A}_0$. Πρόκειται για το σύνολο των αναλυτικών τριγωνομετρικών πολυωνύμων p της μορφής $p(z) = \sum_{k=0}^n a_k z^k$, $z \in \mathbb{T}$. Παρατηρείστε ότι η \mathcal{B}_0 είναι υπάλγεβρα της \mathcal{A} και δείξτε ότι είναι πυκνή στην \mathcal{B} .

Για να δείξουμε ότι η \mathcal{B}_0 είναι πυκνή στην \mathcal{B} , θα δείξουμε γενικότερα ότι

Ισχυρισμός Κάθε $f \in C(\mathbb{T})$ ανήκει στην κλειστή γραμμική θήκη του συνόλου

$$\{\hat{f}(k)e_k : k \in \mathbb{Z}\}$$

(όπου $e_k(z) = z^k$, $z \in \mathbb{T}$).

Έτσι, κάθε $f \in \mathcal{A}$ προσεγγίζεται από τριγ. πολυώνυμα της μορφής $\sum_{k=-n}^n a_k \hat{f}(k) z^k$,

οπότε αν $f \in \mathcal{B}$ τότε τα πολυώνυμα αυτά ανήκουν στην \mathcal{B}_0 , αφού $\hat{f}(k) = 0$ για $k < 0$.

Ο Ισχυρισμός προκύπτει άμεσα από το Θεώρημα του Fejér, σύμφωνα με το οποίο για κάθε $f \in C(\mathbb{T})$ (μπορεί η σειρά Fourier $\sum_k \hat{f}(k)e_k$ να μην συγκλίνει, αλλά) οι μέσοι όροι $\sigma_n(f) := \sum_{k=-n}^n (1 - \frac{|k|}{n+1}) \hat{f}(k) e_k$ συγκλίνουν ομοιόμορφα στην f .

Θα δώσουμε μια διαφορετική απόδειξη. Αντί για Cesàro αθροισμότητα, όπως στο Θεώρημα Fejér, θα χρησιμοποιήσουμε Poisson αθροισμότητα.

Έστω $f \in C(\mathbb{T})$. Για κάθε $0 \leq r < 1$, η σειρά

$$f_r(e^{it}) := \sum_{k \in \mathbb{Z}} r^{|k|} \hat{f}(k) e^{ikt}, \quad t \in [-\pi, \pi]$$

συγκλίνει απόλυτα και ομοιόμορφα, άρα ορίζει συνεχή συνάρτηση $f_r : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$.

Η συνάρτηση f_r από τον ορισμό της προσεγγίζεται ομοιόμορφα από τριγωνομετρικά πολυώνυμα της μορφής που θέλουμε: $\sum_{k=-n}^n r^{|k|} \hat{f}(k) e^{ikt}$. Αρκεί λοιπόν τώρα να δείξει κανείς ότι $\lim_{r \nearrow 1} f_r = f$ ομοιόμορφα.

Εφόσον $\lim_{r \nearrow 1} r^{|k|} = 1$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, αν αντί για την f έχουμε τριγωνομετρικό πολυώνυμο $p(z) = \sum_{k=-n}^n \hat{p}(k) z^k$, τότε βέβαια $\lim_{r \nearrow 1} p_r = p$ ομοιόμορφα, αφού υπάρχει μόνο πεπερασμένο πλήθος (μη μηδενικών) προσθετέων.

Όμως, από το Θεώρημα Stone–Weierstrass, κάθε $f \in C(\mathbb{T})$ προσεγγίζεται ομοιόμορφα από τριγωνομετρικά πολυώνυμα. Μπορούμε λοιπόν να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία της προσέγγισης με την ακόλουθη μέθοδο, που εφαρμόζεται και σε πολύ γενικότερες συνθήκες:

Αν δοθεί $\epsilon > 0$, επιλέγουμε πρώτα ένα τριγωνομετρικό πολώνυμο p ώστε $\|f - p\|_{\mathbb{T}} < \epsilon$. Κατόπιν, γι αυτό το p , επιλέγουμε $r_0 \in (0, 1)$ ώστε $\|p - p_r\|_{\mathbb{T}} < \epsilon$ για κάθε $r \in (r_0, 1)$. Και τώρα έχουμε

$$\|f - f_r\|_{\mathbb{T}} \leq \|f - p\|_{\mathbb{T}} + \|p - p_r\|_{\mathbb{T}} + \|p_r - f_r\|_{\mathbb{T}} < 2\epsilon + \|p_r - f_r\|_{\mathbb{T}} \quad \text{αν } r \in (r_0, 1)$$

οπότε αρκεί να ελέγξουμε τον τελευταίο προσθετέο $\|p_r - f_r\|_{\mathbb{T}} = \|(p - f)_r\|_{\mathbb{T}}$.

Αρκεί λοιπόν να αποδείξει κανείς ότι

Ισχυρισμός Για κάθε $g \in C(\mathbb{T})$ και κάθε $0 \leq r < 1$, ισχύει η ανισότητα

$$\|g_r\|_{\mathbb{T}} \leq \|g\|_{\mathbb{T}}.$$

Απόδειξη Ισχυρισμού. Έχουμε

$$\begin{aligned} g_r(e^{it}) &= \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} \hat{g}(n) e^{int} = \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} g(s) e^{-ins} ds \right) e^{int} \\ &= \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} g(e^{is}) e^{in(t-s)} ds \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} g(e^{is}) \left(\sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} e^{in(t-s)} \right) ds \quad (\text{ομοιόμορφη σύγκλιση}) \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} g(s) P_r(t-s) ds \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{όπου } P_r(t) &:= \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} e^{int} = \sum_{n=-\infty}^{-1} r^{-n} e^{int} + 1 + \sum_{n=1}^{\infty} r^n e^{int} \\ &= \sum_{k=1}^{\infty} r^k e^{-ikt} + 1 + \sum_{n=1}^{\infty} r^n e^{int} \quad (\text{θέτοντας } z = re^{it}) \\ &= \sum_{k=1}^{\infty} \bar{z}^k + 1 + \sum_{n=1}^{\infty} z^n = \frac{\bar{z}}{1-\bar{z}} + 1 + \frac{z}{1-z} \quad (\text{αφού } |z| = r < 1) \\ &= \frac{\bar{z}}{1-\bar{z}} + \frac{1}{1-z} = \frac{\bar{z}(1-z) + (1-\bar{z})}{(1-\bar{z})(1-z)} = \frac{1-|z|^2}{|1-z|^2} \geq 0 \end{aligned}$$

Επομένως, αφού $P_r(t) \geq 0$ για κάθε t , και $\int_{-\pi}^{\pi} P_r(s) ds = \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} \int_{-\pi}^{\pi} e^{ins} ds =$

$2\pi r^0$, για κάθε συνεχή g έχουμε

$$|g_r(e^{it})| = \frac{1}{2\pi} \left| \int_{-\pi}^{\pi} g(e^{is}) P_r(t-s) ds \right| \leq \|g\|_{\mathbb{T}} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} P_r(t-s) ds = \|g\|_{\infty}$$

άρα $\|g_r\|_{\mathbb{T}} = \sup_t |g_r(e^{it})| \leq \|g\|_{\mathbb{T}}$, όπως θέλαμε. \square